

z okolností od vůle jejich odvislých, na př. z lehkomyšlnosti a pod., se octli ve stavu nezaměstnanosti, a také nezjistily, že nemají příjem v § 4 odst. 1 zákona uvedený. Nelze proto dovolacímu soudu napadené usnesení bezpečně přezkoumati a je třeba dalšího jednání.

Čís. 14553.

Nárok státního úředníka proti státu ze služebního poměru nemůže býti vymáhán pořadem práva ani vymáhajícím věřitelem, jemuž byl přikázán k vybrání.

Zda výpočet zabavené části důchodů státního úředníka, provedený poukazujícím úřadem jako poddlužníkem je správný, nemůže býti řešeno v řízení sporném.

(Rozh. ze dne 20. září 1935, Rv II 520/35.)

Pravoplatným usnesením okresního soudu byla žalobkyni povolena k vydobytí vykonatelné pohledávky exekuce zabavením a přikázáním k vybrání $\frac{1}{5}$ důchodů, které má dlužník jako státní úředník, s omezením, že mu musí zůstatí volných ročních 6.000 Kč. Dalším usnesením téhož soudu bylo poddlužníku čsl. státu nařízeno, aby podle povolujícího usnesení částky sražené ukládal do úschovy peněžního ústavu. To sice poddlužník činil, ale podle výpočtu žalobkyně srážel povinnému méně, než měl. Domáhá se proto žalobou na státu, by jí tento rozdíl zaplatil. N i ž š í s o u d y zjistivše, že výpočet srážek, jak je provedl žalovaný stát, byl nesprávný, uznaly podle žaloby.

N e j v y š š í s o u d zrušil rozsudky obou soudů a žalobu odmítl pro zmatečnost.

D ů v o d y :

Žalobkyně vystupuje zde proti žalovanému eráru jako vymáhající věřitelka, které byla povolena exekuce zabavením a přikázáním k vybrání důchodů, jež má Josef H. jako státní úředník. Uplatňuje tedy nárok, který povinné straně přísluší ze služebního poměru proti státu. Na právní povaze onoho nároku jako nároku ze služebního poměru se nic nezměnilo ani exekucí ani tím, že byla část nároku přikázána žalobkyni k vybrání. Když tu jde o žalobu na plnění, — třeba zatím složením u soudu, — je také pro žalobkyni pořad práva vyloučen, protože také podle § 308 ex. ř. smí vymáhající věřitel zabavený nárok místo povinného vymáhati a uplatňovati jenom takovým způsobem a těmi prostředky, které by příslušely povinnému. Protože však pohledávky státních úředníků proti státu, vyvozované jediné ze služebního poměru, dlužno podle dvorského dekretu ze dne 16. srpna 1841 čís. 555 sb. z. s. uplatniti v řízení správním, je pořad práva vyloučen, třeba tu žalobkyně vystupuje na základě zmocnění, jehož se jí dostalo prikazovacím usnesením. Ani otázka, zda je správný výpočet zabavené částky, jak jej provedl poukazující úřad jako poddlužník, nemůže býti řešena ve zvláštním řízení sporném, nýbrž má se strana, která se cítí jeho výpočtem stížena,

obrátní na exekuční soud s příslušným návrhem a vyvolati jeho rozhodnutí o tom, zda je výpočet poukazujícího úřadu správný a kolik má poukazující úřad v důsledku povolené exekuce pro vymáhajícího věřitele zadržeti. Také poukazující úřad, má-li pochybnosti, kolik podle zákona a podle exekučního výměru má vyplatiti té neb oné straně, může to oznámiti exekučnímu soudu a vyvolati jeho rozhodnutí. Soud pak je učiní, vyslechna po případě strany a vyšetře věc, v exekučním řízení (§ 55 ex. ř.), tedy prostředky řízení nesporného.

Čís. 14554.

Zemědělcem podle § 9 čís. 33/34 Sb. z. a n. je i ten, kdo se svolením Státního pozemkového úřadu skutečně hospodář na zabrané půdě a tím se vyživuje, a to až do skutečného vyklizení.

(Rozh. nejv. soudu ze dne 20. září 1935, R III 459/35; důvody viz Úr. sb. čís. 2198.)

Čís. 14555.

Exekuční soud není oprávněn, aby věřitelům určil lhůtu k uplatnění náhrady škody pořadem práva podle § 155 druhý odstavec ex. ř.

(Rozh. ze dne 21. září 1935, R I 784/35.)

Opětnou dražbou nemovitosti povstal schodekKč. P r v ý s o u d vyzval vymáhající věřitele a všechny ostatní účastníky, aby do měsíce ode dne doručení usnesení vykazali soudu, zda domáhají se pořadem práva náhrady škody nedbalými vydražiteli účastníkům způsobené, jinak že bude míti za to, že náhradu škody neuplatňují, a že poukáže zbytek vadia a splátky na nejvyšší podání obmeškanými věřiteli složené po právní moci usnesení obmeškaným vydražitelům. R e - k u r s n í s o u d zrušil usnesení prvního soudu. D ů v o d y: Usnesení prvního soudu odporuje zákonu, neboť stanoví se jím vymáhajícím věřitelům a všem účastníkům lhůta, do které mají se domáhati náhrady škody způsobené jim obmeškanými vydražiteli, kteroužto lhůtu však zákon nikde nenařizuje. Jest dáno na libovůli vymáhajícím věřitelům a všem účastníkům, do kdy chtějí se náhrady škody domáhati proti nedbalým vydražitelům. Může tu nejvýše přijíti k platnosti ustanovení § 1489 obč. zák. o promlčení vymáhání těchto nároků.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y :

Názor, že náhrady jiných škol než schodku a nákladů na opětnou dražbu náležejí do rozdělované podstaty, a že soud k jejich uplatnění pořadem práva má ustanoviti lhůtu, je mylný, neboť § 155 odst. 2 ex. ř. stanoví, že schodek a náklady na opětnou dražbu ustanoví exekuční soud z úřední moci a že na základě usnesení o tom vydaného lze při-